

gynde forfra. Der er eet Punkt, hvori den nuværende Regjering stiller sig aldeles fra de tidligere Regjeringer, og det er i dens Opfattelse af Beskyttelsesspørgsmaalet. Det er længe siden, at man her i Landet fra en Ministerplads har hørt den Sætning udtalt, at det ved Toldbestatningen gjælder om at sætte den indenlandske Industri i Stand til at konkurrere med den udenlandske, i det Mindste med Hensyn til vort eget Lands Forsyning. Det er Beskyttelsesystemet, udtrykt i den allerbestemteste Form, at det ved Toldbestatningen gjælder om, at den indenlandske Industri skal kunne forsyne vort eget Land. Hvis alle Lande stillede sig saaledes med Hensyn til dette Spørgsmaal, maatte al Handel ophøre, og Enhver, der kjender den økonomiske Historie, veed ogsaa, hvilke Virkninger det vilde have. Enhver kjender de Virkninger, som dette System under Navn af Merkantilsystemet medførte i Europa for 1 a 200 Aar siden, og man veed ogsaa, hvilke uheldige Virkninger det fremkaldte i Danmark i Midten af forrige Aarhundrede, da der i Kraft af det blev fremkaldt en Mængde Fabriker og Industrier, der ikke havde nogensteds Mod her i Landet. Vi have en hel Del tilbage deraf endnu, og vor Industri kan i flere Henseender ikke siges at staa paa et naturligt Standpunkt; den staaar tilbøielig endnu paa et kunstigt Standpunkt. Den ærede Minister vil betragte det som et Nationaltab, ja endog saa som en national Ulykke, om de store Kapitaler, der ere anbragte i saadanne industrielle Entrepriser, og om de tilvante Arbeidere skulle blive overflødige. Jeg vil sige lige det Modsatte, nemlig at hvert Aar, der hængaar, i hvilket en Industri, der ikke kan betale sig her i Landet, uden Beskyttelse, bestaar, medfører et Nationaltab. Det medfører et Spild af fast Kapital, det medfører et Spild af Driftskapital, det medfører et Spild af Arbeide; Kapitalerne kunde være anvendte paa en mere frugtbringende Maade ad anden Veie. Stulde man vente, indtil der var opnaaet fuldstændig Visshed om, hvorvidt en Industri kan taale en Nedsættelse i Beskyttelsen, fik man Lov at vente til Døddagen; thi den fuldstændige Visshed vil vistnok ikke kunne naas, før de paagjældende Industriedrivende selv indrømme det, før den Skyldige tilstaaer, men det pleier ikke let at blive Tilfældet. Vi ere selvfølgelig Alle enige om, at Forandringer i denne Retning ikke maa foretages uden efter omhyggelig Prøvelse; men en saadan har ogsaa fundet Sted ved tidligere Toldarbeider, som foreligge i de Bind, til hvilke den høitærede Finanzminister henviste. De vidne om, i hvilket Omfang en saadan Prøvelse har fundet Sted fra Toldbestyrelsens Side, fra tidligere Ministres og fra Udvalgs Side; men naar man staaar paa det modsatte Standpunkt, naar man staaar paa Beskyttelsesstandpunktet, vil man selvfølgelig ikke finde, at en Undersøgelse, som har ført til

det Resultat, at Industrien i forskjellige Retninger enten kan undvære Beskyttelse eller kan taale en Nedsættelse i Beskyttelsen, støttes paa en omhyggelig Prøvelse. Man vil da prøve om og om igjen og aldrig føle sig tilfreds med Prøvelsens Resultat, med mindre det skulde føre i den Retning, hvori Ens egen Hovedanskuelse gaar; det er naturligt. — At den ærede Minister nu tiltræder den Grundsetning, som er udtalt af mig om, at Nedsættelse i Tolden paa Livsforbrødenheder ikke maa foretages i for smaa Maal ad Gangen, kan jeg ikke Andet end glæde mig over. Ligeledes maa jeg glæde mig over den Maade, hvorpaa den meget ærede Minister tiltræder Forslagsstillernes Mening angaaende Luxusvarer; dog tog den høitærede Minister maaste noget feil, naar han antog, at vi havde forhøiet Tolden paa Cigarer. Vi have ikke foreslaaet nogen Forhøielse af Tolden paa Cigarer, undtagen for de allerdyreste, men i det Hele vil Cigartolden ikke medføre nogen Forhøielse, og naar den høitærede Minister syntes at mene, at vi burde overføre de samme Grundsaetninger, som anvendes paa Cigarer, paa Tobak, kan jeg henvise til, hvad det ærede Medlem for Aalborg Amts Ste Valgkreds (Solm) allerede har bemærket nemlig at en Forhøielse af Tobakstolden er umulig paa nogetsteds Omraade, naar vi ikke enten ville indføre Beskatning af indenlandsk Tobak eller ogsaa ville forbyde den helt. Det er maaste den høitærede Minister og ærede Medlemmer bekendt, at der i sidste Samling fra Flertallet i Udvalget fremkom Forslag om Forbud mod indenlandsk Tobaksdyrkning. Dette have vi ikke villet gjentage her, fordi vi nødvendigvis under denne Sag have villet bringe noget Spørgsmaal ind, der ikke kunde betragtes som uddebatteret. Denne og flere Forandringer ville altid senere kunne ske, dersom Stemningen skulde være derfor; men jeg maa iøvrigt bemærke, at Forslagsstillerne ikke alle have den samme Mening om dette Punkt. Da den meget ærede Minister erklærede sig rede til, saa vidt muligt, at gaa ind paa Nedsættelser i Tolden paa Arbeidernes Livsforbrødenheder, skal jeg ikke opholde mig nærmere ved den Begrundelse, han gav af dette Punkt, idet han antog, at Priserne for Arbeidernes Livsforbrødenheder vare det Bestemmende for Arbeidernes Løn, og at en Prisformindskelse i Livsforbrødenhederne derfor neppe vilde frembringe nogen varig Forbedring. Dette er en Sætning, som har sin relative Berettigelse, men som vist ikke har en saa stor Berettigelse, som den høitærede Minister tillagde den. — Den høitærede Ministers almindelige Standpunkt blev udtalt med den Bestemthed, som er ham egen, idet han sagde, at, dersom vi havde indskrænket os til at overføre Tolden fra nogle Positioner til andre — hvorved den høitærede Minister antydede, at det skulde ske uden nogen Nedgang eller i alt Fald uden nogen væsentlig